

Flytning af ledninger i tidligere vejareal

I brev af 4. februar 1987 har kommunen ønsket oplyst, hvorledes § 106 i lov om offentlige veje skal fortolkes med hensyn til flytning af nogle ledninger i et nedlagt offentligt vejareal, der ved lokalplan er udlagt til bebyggelse.

Ministeriet kan oplyse, at reglen i § 106 om ledningsejers pligt til at betale for flytning af ledninger i veje ikke gælder, når den pågældende vej er nedlagt.

Kommunen er som ejer af et nedlagt vejareal principielt ikke anderledes stillet, end ejere af enhver anden ejendom. I det foreliggende tilfælde er ledningerne lovligt placeret i arealet, som er overtaget med kendskab til ledningernes tilstedeværelse. Ejeren er derfor ikke berettiget til at kræve ledningerne flyttet på ledningsejerens bekostning, medmindre der foreligger et særligt retsgrundlag.

Spørgsmålet om ejerens retsstilling over for ledningsejeren henhører i øvrigt under domstolens afgørelse.

reglerne i §§ 7 og 7a ikke gælder ved opstilling af vindmøller på egen jord. Grænsen for, hvornår der er tale om et »mindre areal«, hvortil opstilling ikke kræver tilladelse, antages at være opstilling af en vindmølle, hvis grundareal ikke overstiger 25 m² eller opstilling af indtil 5 vindmøller (hver med et grundareal på indtil 25 m²) på en landbrugsejendom.

Hvis disse grænser overskrides, kræver selve opstillingen således som udgangspunkt tilladelse fra Jordbrugskom-

missionen, uanset om det er lodsejerne selv, som ønsker vindmøllen/vindmøllerne opstillet på egen jord.

Har der været fremlagt et lokalplanforslag, som Strukturdirektoratet (og jordbrugskommissionen) har haft lejlighed til at kommentere i offentlighedsfasen, vil jordbrugskommissionen ikke efterfølgende kunne meddele afslag på tilladelse til opstilling med den pågældende placering, hvis lokalplanforslaget er blevet endeligt vedtaget uden en ændret placering, og forudsætningerne ikke er blevet ændret i øvrigt.

Om flytning af ledninger i vejareal, der nedlægges

har Trafikministeriet i brev af 14. maj 1998 (j.nr. 1997-4114-76) udtalt:

I brev af 20. oktober 1997 med bilag har Allerød kommune forelagt spørgsmålet om betaling af udgifterne til flytning af en HNG-gasledning i forbindelse med omlægning af en offentlig vej for Trafikministeriet.

Det fremgår af sagen, herunder af det medfølgende kortmateriale, at Allerød Stationsvej i forbindelse med en større fornyelse af trafikarealerne i Lillerød Bymidte omlægges og udrettes med anlæg af busholdepladser langs siderne, at Rønne Allé forkortes, og at Lilledal frem til den udrettede Stationsvej, samtidig med at der reserveres mulighed for fremtidig etablering af en rundkørsel.

I forbindelse med omlægningen af Allerød Stationsvej finder kommunen det nødvendigt at flytte en eksisterende gasledning, idet en del af det ved vejomlægningen fremkomne areal mellem posthuset og Allerød Stationsvej påtænkes afhændet til eventuel bebyggelse. Kommunen er samtidig af den opfattelse, at kommunen med henvisning til bestemmelsen i vejlovens § 106 dels kan kræve flytning af gasledningen til en placering i det omlagte vejareal efter nærmere aftale med HNG og øvrige ledningsejere, dels kan pålægge HNG omkostningerne ved flytningen af gasledningen.

HNG er derimod af den opfattelse, at kommunen som vejbestyrelse er forpligtet til at betale for omlægningen, herunder for flytningen af gasledningen, idet der ved vejomlægningen sker nedlæggelse af vejareal. HNG henviser herved til et brev af 18. februar 1987 fra Trafikministeriet (Ministeriet for Offentlige Arbejder), hvori det oplyses, at den ledningsejer efter bestemmelsen i vejlovens § 106 påhvilende pligt til at betale for flytning af led-

ninger i veje ikke gælder, når den pågældende vej er nedlagt.

Kommunen oplyser, at det omhandlede vejareal ikke er nedlagt, og at kommuneplanen endnu ikke er vedtaget. Det oplyses videre, at ledningen efter HNG's indforståelse vil blive omlagt, men at spørgsmålet om betalingen er udsøkt, indtil ministeriets udtalelser foreligger.

Trafikministeriet kan på derne baggrund oplyse følgende:

Efter § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje skal ledningsejerne betale for nødvendig flytning af ledninger i offentlige veje i forbindelse med en vejs regulering eller omlægning.

Bestemmelsen finder efter ministeriets opfattelse kun anvendelse for ledningsflytninger, der er begrundet med omlægninger og ændringer af vejarealer.

Hvis formålet med flytningen af ledningen i det foreliggende tilfælde derimod, som det synes at fremgå af kommunens brev, er at skabe mulighed for senere aflændelse af det ved vejomlægningen fremkomne areal mellem posthuset og Allerød Stationsvej, vil kommunen ikke være anderledes stillet end ejere af enhver anden ejendom jf. udtalelse herfra fra 1987, som der refereres til i henvendelsen.

I så tilfælde må kommunen som ejer af arealet med gasledningen derfor enten betale for ledningsflytningen eller afhænde det omhandlede areal med servitut om gasledningen.

S34. Det er først og fremmest fordi Kp2000 er drejet vilkårligt og har et andet målestoksforhold end S34, at dette system er mindre hensigtsmæssigt.

Fordele ved det redefinerede S34

- 1) En fordel ved en lille forbedring af S34 frem for indførelsen af den vilkårlige projektion Kp2000 er, at man i mange situationer helt kan se bort fra forskellen mellem de to systemer. I dette tilfælde mærkes ingen forandring, og der kræves ingen omlægning eller efteruddannelse. Det gælder for eksempel i alle situationer, der kunne beskrives ved kort i målestok 1:4000 eller mindre.
- 2) På grund af den trivielle overgang ved en lille konstant korrektion kan de to systemer benyttes sideløbende. De nye koordinater kan for eksempel mærkes med - (minus) foran X-værdien. Gennem årene vil der gradvist ske en overgang til et sædvanligt højrekoordinatsystem.
- 3) Det nye system kan indføres lokalt og gradvist efterhånden som GPS instrumenterne bliver til rådighed. At der i to nærliggende distrikter arbejdes uafhængigt af hinanden betyder ikke, at systemerne er lokale. I grænsen og overlappende områder er resultaterne identiske, da systemet er landsdækkende. De reviderede koordinater kan frit udveksles.
- 4) Fremtidige ændringer af ellipsoiden vil ikke kræve nye omlægninger. På grund af den lange bue fra Danmark til ækvator skal N i Kp2000 ændres ca. 1 m hvis ellipsoiden ændres 1 m. For et lokalt dansk system, som ovenstående, vil ændringen være mindre end 1 m. I første tilfælde kræves en revision medens det i andet tilfælde kan ignoreres. En lignende situation haves i dag i ændringen i UTM koordinaterne på ca. 200 m ved overgangen fra European Datum 1950 til

EUREF89. Stabiliteten og kontinuiteten af lokale systemer er indlysende.

- 5) Omregning ved polynomier af høj grad undgås. Da disse polynomier skal dække et stort område, vil for eksempel den store fejl i Skagen få en effekt i alle andre områder. Der tales her om fejl af størrelsesorden 1-2 cm.

Ved den af Gøtø [1] omtalte udjævning fastholdtes de gamle 1. ordens triangulationspunkter. Ved Kp2000 ser det ud til at være en gentagelse, men med ca. 100 GPS målte punkter fastholdt i stedet [2]. Ved fortætningen til de 35.000 GI punkter – for slet ikke at tale om de 320.000 MV punkter – er der i det væsentlige brugt de samme observationer. Kp2000 er altså ikke baseret på en reel nymåling, hvilket ville have været det ideelle. De samme lokale fejl går således igen i både S34 og Kp2000.

Hvis KMS's S34 og UTM32 koordinater for GI punkterne er resultatet af to forskellige udjævninger, giver det anledning til inkonsistenser ved anvendelse af omregningsproceduren baseret på polynomier. Det vil vise sig som en forskel for et GI punkt og et nærliggende punkt.

- 6) Lokale målinger med GPS af tilknytningspunkter er det nærmeste man kommer til en total nymåling af nettet. Egentlige nymålinger af hele referencenettet vil næppe kunne forventes i fremtiden – hvem vil bruge et fikspunkt i et ubekvent beliggende krat, hvis man i stedet kan bruge en GPS observation midt i den udstykning, man er i gang med?

- 7) Selvom det over for fagkyndige skulle være overflødigt, skal det for en sikkerheds skyld pointeres, at alle de fortræffeligheder, som fremhæves for Kp2000, også gælder for det her foreslåede. Det drejer sig om at projektionen er konform, er matematisk veldefineret, geocentrisk og kan omregnes til de internationale UTM systemer uden nøjagtighedstab.

Det ville være velegnet som primær basis for danske koordinater, sådan som S34 var det tidligere. Dette ville være den bedste sikring mod fremtidige ændringer. Som nævnt må Kp2000 i sin nuværende form ændres, når der i fremtiden indføres en ny ellipsoide.

- 8) Løsningen er så simpel, at den kan indføres lokalt og uden assistance udefra. Man må i sådanne forbindelser altid overveje, om udbydere af serviceydelser kunne tænkes have et økonomisk incitament til at skabe kunstige behov – med det vel overståede "år 2000 problem" i frisk erindring.

- 9) Arkiverede data og kort vil i fremtiden umiddelbart kunne tolkes og anvendes. Indarbejdede procedurer for retnings- og afstandskorrektioner modificeres ganske lidt.

Til slut skal nævnes, at GPS egentlig giver 3-dimensionale koordinater. Et punkt nedfældes imidlertid på en konventionel referenceellipsoide, og fodpunktet afbildes i kortplanen. Afstanden fra punktet selv til fodpunktet på ellipsoiden indeholder information om højden. Denne information er helt uafhængig af, hvilken kortprojektion der bruges. Højdesystemet eller bedre geopotentialet, som bestemmer, hvilken vej vand løber, og som er helt uafhængig af ellipsoiden, behandles ikke her, hvor emnet kun er kortprojektioner.

Referencer:

- [1] A. Gøtø: Nykoordinering af planfikspunkter. Dansk Vejtidskrift 12 · 1990 s. 8 - 12.
- [2] S. Stampe Villadsen: GeoInfo 23 · 2001 s. 14 - 15.
(<http://www.geoinfo.dk/vw/geoinfo/geoinfo23.htm>)

Ministerielle afgørelser:

Om tvungen registrering af ledninger

Vejdirektoratets brev af 9. februar 2001 (j.nr. A01- D0301-01)

I brev af 15. december 2000 har kommunen spurgt, om det er lovligt, og i givet fald med hvilken hjemmel, dels at stille krav om registrering af ledninger i forbin-

delse med meddelelse af en gravetilladelse, dels at stille krav om registrering af eksisterende ledninger.

Vejdirektoratet kan på den baggrund oplyse, at kommunen efter direktoratets opfattelse kan stille krav om registrering af nye ledninger i en særlig database som et sagligt vilkår i forbindelse med meddelelse af en gravetilladelse efter vejlovens § 101 og 106.

Det bemærkes dog, at der ikke er hjem-

mel til at kræve, at der oprettes en database. Kravet kan således alene stilles med henblik på registrering i en allerede eksisterende database.

Der er heller ikke hjemmel til at stille krav om, at ejere af eksisterende ledninger skal lade disse registrere, medmindre der i gravetilladelsen er taget forbehold herfor.

Gæsteprincippet som alment princip ved råden over vejareal

Vejdirektoratets brev af 7. april 2000 (j.nr. 701-D0312-8)

I brev af 3. marts 2000 har De på vegne af F-værk klaget over, at Ebeltoft Kommune har påbudt Deres klient at fjerne en olie-tank, der er nedgravet i Bryggerivej, i offentligt vejareal, der anvendes som parkeringsareal.

Kommunens påbud er givet under henvisning til vejlovens § 106 og er begrundet i, at det omhandlede vejareal skal ombygges og forsynes med en ny belægning af brosten samt beplantning m.v. Ifølge påbudet skal tanken fjernes således, at dæk og sider nedbrydes og bortkøres, og det fremkomne hul skal herefter opfyldes med sand, der komprimeres til bæredygtig bund for vejanlægget. Der er fastsat en frist for arbejdet til 1. maj 2000.

De har i klagen bl.a. gjort gældende, at adgangen til tanken - efter at Deres klient har foretaget opfyldning med sand - ikke længere er fornøden,

at beholderen i sig selv er af en sådan forskriftsmæssig stabilitet, at den kan modstå trafik,

at trafikbelastningen af arealet efter kommunens planer vil blive mindre end den nuværende,

at fjernelse af tanken derfor ikke er en nødvendig følge af et vejarbejde i et offentlig vejareal,

at fjernelsen af tanken ikke er nødvendig som følge af et arbejde, som hovedsagelig tjener et vejformål,

at vejlovens § 106 er uanvendelig som hjemmel for påbudet, jf. bestemmelsens formål,

at beplantning ikke tjener færdselsmæssige eller vejtekniske hensyn, samt

at tankens placering i øvrigt ikke er til hinder for beplantning.

Kommunen har i en udtalelse i sagen af 15. marts 2000 bl.a. oplyst,

at den omhandlede betontank blev nedgravet i det omhandlede parkeringsareal i 1977 til heavy fuel til brug i fjernvarmeværkets oliekedler,

at den blev dimensioneret til, at der kunne parkeres på tankens dæk, som blev asfalteret sammen med parkeringspladsen, så pladsen fremstod i ét plan,

at tanken herefter var i brug indtil slutningen af 1980'erne,

at kommunen i 1992 på betingelse af indgåelse af en 20-årig overenskomst herom, imødekom en ansøgning fra fjernvarmeværket om brug af tanken til pumpestation m.m., uden at dette blev effektueret,

at det offentlige vejareal, hvori olietanken er beliggende, i forbindelse med nybyggeri på den tidligere fjernvarmegrund i henhold til lokalplan for området skal forsynes med ny brostensbelægning samt beplantes med træer,

at betontanken nødvendigvis må fjernes af hensyn til fremføring af afvandsledninger til vejbrøndene og plantning af træerne,

at det på grund af en stram tidsplan for byggeriet og hermed anlægget af torv og parkeringsplads er nødvendigt, at tanken fjernes inden for den fastsatte frist.

Kommunen har med sin udtalelse fremsendt kopi af den nævnte lokalplan, nr. 217, "Bryggertorvet". Lokalplanen har ifølge sit indhold til formål at sikre, at området kan anvendes til centerformål i form af bolig og erhverv, at ny bebyggelse opføres med særlig hensyn til det eksisterende bymiljø og den omkringliggende bebyggelse, både hvad angår materiale- og farvevalg og byggeriets arkitektur, samt at områdets trafikarealer og fællesarealer udformes i overensstemmelse med det særegne miljø i bymidten.

I brev af 28. marts 2000 er De fremkommet med bemærkninger til kommunens udtalelse.

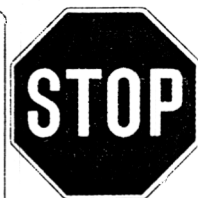
De har heri anført,

at kommunen som eneste begrundelse for påbudet har angivet, at der skal fremføres afvandsledninger til vejbrøndene samt plantning af træer,

at pladsen, som i dag er asfalteret, har kunnet anvendes uden problemer med tanken nedgravet,

at behovet for ledningsført afvanding om muligt bliver endnu mindre efter en brolægning,

...spørg os - vi har alt i

TV Skilte

Tåstrup Vejskiltefabrik ApS

Tigervej 12-14

4600 Køge 70 20 10 22

Telefax 70 20 10 32

E-mail: mail@tvskilte.dk

www.vejskilte.dk

Vej- & Færdselsskilte

at træer ikke tjener færdselsmæssige eller vejtekniske hensyn, men alene æstetiske hensyn,

at tankens placering i forhold til terrænet i øvrigt ikke hindrer plantning af træer,

at kommunens argumentation på denne baggrund forekommer konstrueret,

at kommunens bemærkninger vedrørende den underjordiske pumpestation for så vidt er uden betydning for sagen, samt

at påbudet om fjernelse er langt mere vidtrækkende end nødvendigt.

Kommunen har telefonisk oplyst, at den ikke er i besiddelse af den i forbindelse med nedgravningen af olietanken givne tilladelse.

Vejdirektoratet kan oplyse følgende:

Ifølge § 4, stk. 1, i lov om offentlige veje (vejloven), jf. lovebekendtgørelse nr. 671 af 19. august 1999, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, i Trafikministeriets bekendtgørelse nr. 681 af 17. september 1998 om henlæggelse af opgaver til Vejdirektoratet, kan en vejbestyrelsens afgørelse om forhold omfattet af denne lov påklages til Vejdirektoratet for så vidt angår retlige spørgsmål. Vejdirektoratet kan således tage stilling til, om vejbestyrelsens afgørelse er lovlig, men kan ikke tage stilling til vejbestyrelsens skøn inden for rammerne af gældende lov. Vejdirektoratet kan således ikke tage stilling til, om en lovlig afgørelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Ifølge § 102, stk. 1, nr. 1, i vejloven, må det til en offentlig vej hørende areal ikke uden vejbestyrelsens tilladelse anvendes til varig eller midlertidig anbringelse af bl.a. affald, materiel, materialer, løsøre-genstande eller lignende.

Bestemmelsen er kasuistisk affattet, og dermed ikke udtømmende. Dette indebærer efter Vejdirektoratets opfattelse, at enhver form for råden over vejarealerne, der ikke tjener færdselsmæssige formål er omfattet af bestemmelsen.

Ifølge vejlovens § 101, stk. 1, må der ikke uden vejbestyrelsens samtykke på offentligt vejareal foretages nogen forandring, herunder foretages opgravning.

Disse bestemmelser må betragtes som et udslag af kommunens almindelige rådighedsret over offentlige vejarealer. Denne rådighedsret indebærer, at vejbestyrelsen på visse punkter har ejerlignende beføjelser over vejarealerne.

Disse beføjelser må imidlertid vige, når samfundsmæssige hensyn taler derfor.

Såvel forsyningsledninger som tanke til brug for sådanne ledninger tillades på denne baggrund i henhold til disse bestemmelser i vidt omfang nedlagt uden vederlag i offentlige vejarealer.

Spørgsmålet om flytning af sådanne ledninger m.v. i offentlige vejarealer må som udgangspunkt anses som et spørgsmål, som bør reguleres ved aftaler, herunder ved sagligt begrundede vilkår knyttet til de pågældende tilladelser.

For så vidt angår nødvendig flytning af ledninger m.v. i forbindelse med vejens regulering eller omlægning, følger det af vejlovens § 106, stk. 1, at udgifterne her til afholdes af vedkommende ledningsejer, medmindre andet særligt er bestemt ved bl.a. overenskomst eller kendelse afsagt af en landvæsenskommission.

Denne bestemmelse er udtryk for et såkaldt "gæsteprincip", hvorefter gæster i vejarealer må flytte uden udgift for ejeren, når ejeren selv har brug for arealet, og er en lovfæstelse af en tidligere retspraksis på området. Der er efter Vejdirektoratets opfattelse tale om et generelt princip, der også gælder andre forhold end ledninger.

Det er Vejdirektoratets opfattelse, at en vejbestyrelse, når en vejen uvedkomment genstand ikke længere anvendes, og der således ikke længere er forhold, der taler for den pågældende genstands forbliven i vejarealerne, på baggrund af sine ejerretlige beføjelser over vejarealerne kan påbyde den pågældende genstand fjernet, i hvert fald i de situationer, hvor vejbesty-

relsen ønsker at råde over arealet til vejformål.

Spørgsmålet, om et anlæg er til gene for fremtidige anlægsarbejder eller frembyder fare for fremtidige sætninger i vejarealerne, beror ligesom spørgsmålet, om et konkret projekt gør det nødvendigt at kræve anlægget fjernet, på vejbestyrelsens skøn. Et sådant skøn kan Vejdirektoratet, jf. den ovennævnte begrænsning i direktoratets kompetence som klagemyndighed, ikke tage stilling til.

Vejdirektoratet finder på denne baggrund, at kommunen lovligt har kunnet påbyde Deres klient at fjerne den omhandlede olietank.

Det bemærkes herved, at Vejdirektoratet ikke finder grundlag for at antage, at kommunens skøn i forbindelse med påbudet bygger på usaglige hensyn.

Vejdirektoratet kan således ikke pålægge kommunen at ændre beslutningen.

Vejdirektoratet skal afslutningsvis gøre opmærksom på, at såfremt De ønsker lovligheden af kommunens afgørelse prøvet af domstolene, skal sagen være anlagt senest 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. § 4, stk. 6, 2. pkt. i lov om offentlige veje.

Skolegård

Parkeringsplads

Nem og hurtig udlægning

byggros

Byggros A/S
Springstrup 11 · DK-4300 Holbæk
Tlf. +45 59 48 90 00 · Fax +45 59 48 90 05
e-mail: info@byggros.dk · www.byggros.com

25 års jubilæum

Civilingeniør Per Christiansen kan torsdag den 26. oktober 1995 fejre 25 året for sin ansættelse i Københavns Amts tekniske forvaltning.

Per C. blev ansat i 1970 i Amtets nyoprettede vejplanafdeling efter aftjent værnepligt. De første år var arbejdet bl.a. præget af tilvejebringelse af det planlægningsmæssige grundlag for de store motorvejsanlæg i amtet.

I slutningen af 70'erne var interessen rettet mod de bløde trafikanter. Per C. var en af ankmændene i arbejdet med planlægningen af hovedstinet i Københavns Amt, et arbejde han i 1978 modtog en pris for.

Per C. blev i forbindelse med en organisationsændring ud-nævnt til funktionsleder i 1978. Op gennem 80'erne løstes en række trafiksaneringsopgaver, der på mange måder har dannet skole. Her kan bl.a. nævnes Strandvejen i Hellerup.

Arbejdsområdet blev udvidet med en række administrative opgaver, mest markant i 1990, da Københavns Amt blev planmyndighed.

Per C. har i perioden 1988-94 været formand for Dansk Amtsvejeningsforeningen. I Per C.'s formandstid blev AVF væsentligt styrket.

Bestyrelsesarbejdet koncentrerede sig i

denne periode mest omkring redningsaktionen for Dansk Vejtidskrift og udviklingen af efteruddannelsesvirksomhed i AVF's regi. I AVF's medlemsskare blev han også kendt som den poetiske formand, der efter generalforsamling og årsmodets faglige program kunne beskrive begivenhederne i en velkomponeret sang på den efterfølgende årsmødefest.

Der afholdes reception på Amtsgården i Glostrup mandag den 30. oktober 1995 kl. 14 - 16.

Ministerielle afgørelser

Trafikministeriets brev af 8. februar 1995 (j.nr. 94-4114-19) om flytning af ledninger ved udsmykning af offentlig vej.

I brev af 24. november 1994 har teknisk forvaltning rejst spørgsmålet om betaling af udgifterne til flytning af ledninger i forbindelse med renovering/omlægning og kunstnerisk udsmykning af Slotsgade og Den Spanske Trappe i Kolding.

I forbindelse med nævnte renovering og udsmykning opføres to rækker betonsojler, 18 stk. i alt. Som fundament for disse søjler stobes i jord punktfundamenter. Støbning af fundamentklodser medfører omlægning af flere ledninger i jorden.

Forvaltninger ønsker oplyst, om kommunen i medfør af § 106 i lov om offentlige veje kan kræve, at ledningsejerne afholder omkostningerne til disse ledningsomlægninger.

Ministeriet kan herefter oplyse følgende:

Efter § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje skal ledningsejerne betale for nødvendig flytning af ledninger i offentlige veje i forbindelse med en vejs regulering eller omlægning.

Bestemmelsen finder efter ministeriets opfattelse anvendelse ved alle former for ændringer af vejarealer, der har et vejmassigt formål herunder i forbindelse med etablering af enhver form for almindeligt anerkendt vejudstyr, der har en færdselsmæssig eller vejteknisk funktion eller i øvrigt er til brug for trafikanterne.

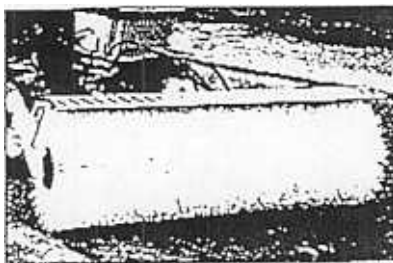
Hvis et arbejde på offentlig vej ikke gennemføres af nævnte vejmassige/trafikal hensyn, men alene af andre hensyn, må det efter ministeriets opfattelse anses for tvivlsomt, om vejbestyrelsen kan kræve, at ledningsejerne skal afholde udgifterne til flytning af ledninger.

Hvis søjlerne har en færdselsmæssig funktion, således som træer og anden beplantning kan have, jf. de ved ministeriets

ets cirkulære af 4. marts 1980 udsendte vejregler om beplantning, vil kommunen kunne kræve, at ledningsejerne betaler flytning af ledningerne, men hvis søjlerne opsættes alene af hensyn til en kunstnerisk udsmykning af vejen, der ikke har en trafikal funktion, vil der efter ministeriets opfattelse næppe være hjemmel i vejlovens § 106 til at kræve, at ledningsejerne afholder udgifterne til flytningen af ledningen.

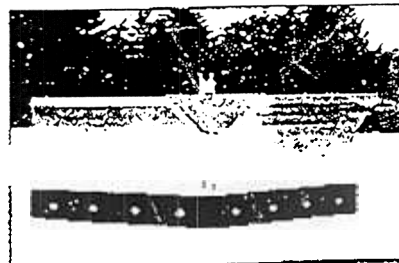
HWH sneplove og fejmaskiner

UDVIKLET TIL FREMTIDENS BEHOV

HWH fejmaskiner

Fejmaskinerne er udover, at være udviklede til HWH's automatiske frontliftsystem også udviklede til A-ramme eller anden ophængsform. Fejmaskinerne leveres for såvel mekanisk som hydraulisk drift. Fås i arbejdsbredder fra 1200 til 3500 mm.

HWH sneplove

Sneplovens specielle udformning med den kraftige fjederatlastede gummi-stålskærskombination sikrer en høj effektivitet ved snerydning. Sneplovene leveres i størrelser fra 1200 mm til 3100 mm arbejdsbredde.

HWH production a/s

ØSTERGADE 73 · 9560 HADSUND · TELEFON 98 57 47 66 · FAX 98 57 49 77

trafikkens fordeling på bil/bus. I byområdet er den kollektive trafiks markedsandel (ekskl. cykel og gang) vokset fra 19 til 22%.

Länstrafikken gennemfører årligt en brugertilfredsheds-analyse, hvor der stilles 14 spørgsmål til passagererne om deres holdninger til forskellige aspekter ved den kollektive trafik, herunder service. Efter Citybussernes indførelse i 1996 syntes halvdelen, at det var en forbedring, en fjerdedel at det var blevet dårligere, mens en fjerdedel ikke havde bemærket ændringerne. Länstrafikken havde frygtet en hårdere bedømmelse, da man havde store problemer med igangsættelsen. Bl.a. var mange anlægsarbejder samt installeringen af prioritering i signalregulerede kryds samt informationssystemet blevet forsinket på grund af dårligt vejr vinteren 1996. Men trods dette var kunderne overvejende positive.

Teoretiske beregninger byggende på prioriteringer og en uddynding i antal stoppesteder forudså en rejsehastighed på 28 km/t. Uddyndingen kunne ikke gennemføres, og samtidig er der vedtaget en ny færdselslov, der indfører 30 km/t som hastighedsgrænse alle steder, hvor fodgængeres og bilers veje kan krydses, dvs. også i mange lokalområder. I praksis opnåede man derfor kun en forøgelse af rejsehastigheden fra 18 - 19 km/t til 23 - 24 km/t svarende til en tidsbesparelse på 20 - 25%.

Länstrafikkens driftsudgifter er blevet mindre. Det første år forberedes slutresultatet med 6 mio. SEK, idet billetindtægten voksede med 2 mio. SEK, mens driftsudgifterne faldt med 4 mio. SEK. I alt koster det ca. 100 mio. SEK at drive bytrafikken i Jönköping.

Sidst, men ikke mindst: Optimismen er vendt tilbage til City, hvor der er kommet

godt gang i byfornyelsen med udbygning af uddannelsesinstitutioner bl.a. en stor, ny handelshøjskole, bygning af et nyt rejsecenter for al fjerntrafik (og med direkte kontakt til Citybussernes terminal i bymidten) samt planer om ny byudvikling på P-arealer i Citys randområder.

Ministerielle afgørelser:

Om vejbestyrelsens forpligtelse til partshøring m.v.

Vejdirektoratets bre af 23. april 2002 (j.nr. 615-D0312-4)

I forbindelse med Vejdirektoratets afgørelse af en klage over Horsens Kommunes gravetilladelser til TDC har Vejdirektoratet den 23. april 2002 skrevet således til kommunen:

Vejdirektoratet finder, at kommunens gravetilladelser er ulovlige for så vidt angår det udskiftede kabelskab. Direktoratet skal derfor anmode kommunen om at genoptage sagen, indhente en udtalelse fra klageren og træffe en ny afgørelse på det herefter foreliggende grundlag, og i den forbindelse tage stilling til eventuelle relevante indsigelser, der ikke imødekommes.

Vejdirektoratet har ved sin afgørelse lagt vægt på, at klageren efter en konkret vurdering må anses at have en sådan interesse i spørgsmålet om placeringen af det omhandlede kabelskab, at han må anses som part i sagen, og at klageren ikke forinden afgørelsen i fornødent omfang var gjort bekendt med, at der var en sag om blandt andet udskiftning af kabelskabet. Medmindre klageren på anden måde – f.eks. i forbindelse med en partshøring efter forvaltningslovens § 19 – var blevet gjort bekendt med sagen, var han således afskåret fra at afgive en egentlig udtalelse

inden afgørelsen blev truffet, jf. i den forbindelse forvaltningslovens § 21. Endvidere har direktoratet lagt vægt på, at dette ikke kan afvises at have haft betydning for afgørelsens indhold.

Ved vurderingen af klagerens partsstatus har Vejdirektoratet specielt lagt vægt på, at det omhandlede kabelskab efter udskiftningen er væsentligt større end andre kabelskabe, og at afstanden mellem kabelskabet og klagerens bygning kun er 4 cm ved gadeplan og 2 cm ved toppen af skabet.

Efter forvaltningslovens § 19, stk. 1, skal en part, der ikke kan antages at være bekendt med, at en myndighed er i besiddelse af bestemte oplysninger vedrørende en sags faktiske omstændigheder, gøres bekendt med oplysningerne og have lejlighed til at udtale sig, før myndigheden træffer afgørelse i sagen. Det er dog en forudsætning, at oplysningerne er til ugunst for parten og af væsentlig betydning for afgørelsen, ligesom der i bestemmelsens stk. 2 findes en række undtagelser til stk. 1.

Efter forvaltningslovens § 21 kan en part i en sag under behandlingen af sagen altid forlange, at afgørelsen udsættes, indtil parten har afgivet en udtalelse i sagen. Denne ret kan i sagens natur kun udnyttes, hvis parten er bekendt med, at en myndighed er i færd med at træffe en beslutning, og det antages derfor, at en forvaltningsmyndighed er forpligtet til at underrette en part om, at myndigheden har til hensigt at træffe en beslutning af betydning for den pågældende part.

Kommunen har i brev af 20. december 2001 anført, at man ikke har været vidende om skabets størrelse inden opsætningen. I den forbindelse skal Vejdirektoratet henvise til, at undersøgelsesprincippet indebærer, at ansvaret for, at de nødvendige oplysninger foreligger, og de nødvendige undersøgelser foretages, som hovedregel påhviler forvaltningen.

Undersøgelsesprincippet medfører, at kommunen må sikre sig, at den har et tilstrækkeligt detaljeret kendskab til det projekt, hvortil der søges gravetilladelse, før der meddeles tilladelse, og kommunen kan således ikke dække sig ind under, at den ikke vidste, hvordan kabelskabet ville se ud efter udskiftningen. For at have de nødvendige oplysninger til at kunne træffe den materielle rigtige afgørelse, kan det også være nødvendigt at indhente en udtalelse fra en part.

Kommunen har endvidere anført, at det vil være et forhold mellem ledningsejer og grundejer, hvis ledninger eller lignende påfører grundejeren ulemper. Vejdirektoratet skal hertil bemærke, at kommunen ved behandlingen af ansøgninger om tilladelse efter vejlovens §§ 101-102 udover hensynet til vejarealets formål som færdselsareal skal varetage hensynet til naboerne. Kommunen kan derfor ikke fraskrive sig ethvert ansvar for ulemper, der påføres grundejeren af ledninger eller lignende, hvilket også følger af almindelige naboretlige grundsætninger.

Vejdirektoratet, den 23. april 2002

kunne gives eller nægtes efter et på sagligt grundlag udøvet skøn. I dette skøn kan indgå såvel generelle som konkrete færdselsmæssige og vejtekniske overvejelser og hensyn.

Dette skøn kan Vejdirektoratet på baggrund af den førnævnte begrænsning i klageadgangen ikke tage stilling til, medmindre skønnet lider af retlige mangler, det vil bl.a. a. sige, at vejbestyrelsen har varetaget uvedkommende hensyn.

I det konkrete tilfælde har amtet med-

delt afslag efter en konkret vurdering af de færdselsmæssige forhold på baggrund af ejendommens og de eksisterende overkørslers beliggenhed i krydset ved Flade Engvej. Amtets vurdering af forholdene er samtidig i overensstemmelse med politiets vurdering af forholdene i krydset.

På denne baggrund finder Vejdirektoratet ikke grundlag for at antage, at amtskommunen ved udøvelse af skønnet har varetaget ulovlige hensyn.

Vejdirektoratet finder herefter, at afgørelsen er lovlig, og Vejdirektoratet har derfor ikke mulighed for at ændre afgørelsen.

Vejdirektoratet kan endelig oplyse, at i medfør af vejlovens § 4, stk. 6 skal et eventuelt søgsmål vedrørende lovligheden af amtets afgørelse være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse.

Flytning af ledninger

Vejdirektoratets brev af 19. marts 1999 (j.nr. 445-D0312-3) om flytning af ledninger mv. ved etablering af ny overkørsel til privat ejendom.

Ved brev af 16. januar 1999 har De klaget over Middelfart Kommunes afgørelse om, at kommunen som vejbestyrelse ikke har kompetence til at kræve et antenneskab ud for Deres ejendom fjernet på antenneskabsejersens bekostning.

Deres klage har De anført,

at Middelfart Kommune efter ansøgning har givet tilladelse til, at De etablerer en overkørsel til Deres ejendom med en placering ud for et antenneskab, som antenneforeningen har opstillet på vejarealet, at der er tale om et vejarbejde, der må være omfattet af lov om offentlige veje § 106, således at det er antenneforeningen, der skal bekoste flytningen af antenneskabet, at De således er uenig i kommunens udtalelse om, at den som vejbestyrelse ikke har kompetence til at flytte et eksisterende og lovligt opsat antenneskab, idet flytning er nødvendig for etablering af overkørsel, som kommunen har givet tilladelse til.

Ved brev af 11. februar 1999 har De fremsendt fotomateriale til illustration af generne ved antenneskabets nuværende placering. Det oplyses samtidig, at

antenneforeningen ikke har flyttet skabet, hvilket gør det umuligt at gennemføre overkørsel til Deres ejendom.

Endelig har De den 3. marts 1999 anført, at i det omfang der er tale om en stikvej i stedet for en overkørsel, vil anvendelsen af § 106 i lov om offentlige veje formentlig være utvivlsom.

Vejdirektoratet skal herefter oplyse, at det som klagemyndighed efter lov om offentlige veje § 4, stk. 1, alene kan tage stilling til forhold omfattet af loven for så vidt angår retlige spørgsmål.

Det lægges til grund, at der er tale om en offentlig vej, og at vejbestyrelsen – i det foreliggende tilfælde Middelfart Kommune – har givet tilladelse til opførelse af antenneskab.

Efter § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje skal arbejder på ledninger i eller over kommuneveje, herunder nødvendig flytning af ledninger m.v. i forbindelse med vejens regulering eller omlægning, bekostes af vedkommende ledningsejer med mindre andet er særligt bestemt.

Det må, som sagen foreligger oplyst, lægges til grund, at der ikke foreligger en særlig overenskomst.

Nævnte § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje lovfæster det såkaldte gæsteprincip, der går ud på, at når en ledningsejer vederlagsfrit anvender et vejareal til anbringelse af sine ledninger, må ledningsejeren uden udgifter for vejbestyrelsen finde sig i at skulle flytte sine ledninger, når vejbestyrelsen, som ejer af vejarealet, skal bruge arealet til de formål, vejbestyrelsen skal varetage efter loven, det vil primært sige færdselsmæssige og vejtekniske formål.

Afgørende for, om § 106, stk. 1, i lov om offentlige veje kan finde anvendelse, er således, hvad der er formålet med ændringen af vejen.

I det omfang § 106, stk. 1, kan finde anvendelse, regulerer bestemmelsen kun forholdet mellem vejbestyrelse og ledningsejer, og ikke forholdet mellem ledningsejer og brugere af vejarealerne.

Ejere af ejendomme, der grænser op til vejen, kan således ikke kræve ledningen flyttet for ledningsejers regning.

Efter det oplyste har De ansøgt om tilladelse til at anlægge overkørslen det pågældende sted i forbindelse med en renovering af bebyggelsen på ejendommen. Etablering af overkørslen og valget af overkørsels placering er således ikke begrundet med, at vejbestyrelsen af færdselsmæssige eller vejtekniske hensyn har ønsket overkørslen anlagt det pågældende sted.

På denne baggrund er Vejdirektoratet enig med kommunen i, at der ikke i det foreliggende tilfælde er den fornødne hjemmel i lov om offentlige veje § 106, til, at vejbestyrelsen kan kræve antenneskabet flyttet på ejerens bekostning.

Vejdirektoratet kan derfor ikke ændre kommunens afgørelse.

Vejdirektoratet skal gøre opmærksom på, at såfremt afgørelsens lovlighed ønskes prøvet ved domstolene, skal sagen være anlagt senest 6 måneder efter modtagelsen af denne afgørelse, jf. lov om offentlige veje § 4, stk. 6, 2. pkt.

Er der noget i vejen...

...ved Phoenix Asfalt, hvad det er. Mere end et halv århundredes erfaring med vejbelægninger står til rådighed for de danske vejbestyrelser,

når vejspecialisterne fra Phoenix Asfalt rykker ud.

Så er der noget i vejen med vejen, så ring til Phoenix Asfalt. Det er der aldrig noget i vejen for.

PHØNIX ASFALT

Ved den anden linieføring, der var forudsat tilsluttet motorvejen umiddelbart syd for rasteanlægget ved Skærup, kunne Vejdirektoratet ikke godkende etableret nordvendte ramper, hvilket var en politisk forudsætning. De to linieføringer er derfor opgivet, og i stedet undersøges nu en nordligere linieføring.

Forventede trafikmængde: ca. 5.000 biler/døgn vest for motorvejen og ca. 4.000 biler/døgn øst for motorvejen i 2010-niveau.

Længde: ca. 12 km.

Forventede anlægsomkostninger: ca. 190 mio. kr. i 2002-priser, hvoraf Vejle Kommuner afholder ca. 50 mio. kr.

til strækningen øst for motorvejen. I de anførte udgifter er ikke indregnet udgiften til tilslutningsanlægget til motorvejen.

Forventet åbningsår: 2007.

9. Billund - Karlskov

Status: Indgår i regionplanens arealreservationer til nye vejanlæg. VVM-redegørelse ventes igangsat ca. 2005.
Særlige problemstillinger: Arealreservationen til landingsbane nr. 2 i Billund lufthavn går på tværs af den eksisterende rute 176 nord for Billund. Landingsbane nr. 2 kan på sigt komme på tale af miljømæssige grunde (flystøj). Hvis landingsbane

nr. 2 anlægges forudsætter det at rute 176 forlægges på strækningen Billund - Karlskov. Hvis det ikke bliver aktuelt at anlægge landingsbane nr. 2, kan den eksisterende rute 176 evt. udbygges.

Forventede trafikmængde: ca. 5.500 - 6.000 biler/årsdøgn 2010.

Længde: ca. 4,6 km.

Forventede anlægsomkostninger: ca. 60 mio. kr. i prisniveau 2002, hvis udbygningen sker som en forlægning øst om landingsbane nr. 2.

Forventet åbningsår: 2009.

Ministerielle afgørelser:

Om installationer i tilknytning til ledninger mv.

Vejdirektoratets brev af 15. februar 2002 (j.nr. A01-D0301-74)

I brev af 13. december 2001 har Faaborg Kommune stillet en række spørgsmål i relation til afmærkning/sikring af og skader på ledningsejeres installationer på vejareal. Spørgsmålene er aktualiserede af, at kommunen for at undgå skader i forbindelse med snerydning og græsslåning har anmodet ledningsejere om at afmærke de installationer på vejarealer, som har en udsat placering, og i den forbindelse er blevet mødt med et krav om, at den selv skal afholde udgifterne hertil.

Kommunen spørger på den baggrund, om en gæst i vejarealet kan fralægge sig alt ansvar for uhensigtsmæssigt placerede skabe, som er til gene for vej ejerens vedligeholdelse af vejarealerne, om en gæst i sin passivitet og fralæggelse af ansvar i forbindelse med en skade kan kræve alle udgifter betalt af ledningsejeren, om ledningsejeren efter at have fået tilladelse til

at anvende vejarealet har større rettigheder end vej ejeren, og om vej ejeren kan kræve uhensigtsmæssigt placerede skabe afmærket, sikret eller flyttet, så vej ejeren ikke påføres udgifter af sine gæster.

Spørgsmålet om ansvaret for skader på ledningsejeres installationer på vejarealer og dermed også betalingen af udgifter til udbedring af skader er efter Vejdirektoratets opfattelse et privatretligt spørgsmål, der i tilfælde af uenighed mellem parterne må afgøres af domstolene efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

En ledningsejer, der har fået tilladelse til at anvende vejarealet, har ikke herved fået rettigheder over vejarealet, der reducerer vej ejerens rettigheder som ejer af arealet. Vej ejeren kan stadig råde over vejarealet, og ledningsejeren må som følge af gæsteprincippet i vejlovens § 106, stk. 1, selv afholde udgifter til flytning af ledninger mv., der er nødvendiggjort af vejens regulering eller omlægning.

Gæsteprincippet kan imidlertid ikke udstrækkes til, at ledningsejeren kan pålægges at afmærke, sikre eller flytte sine installationer i eller på vejarealet med henvisning til den blotte risiko for at disse

beskadiges i forbindelse med arbejdet med vedligeholdelsen af vejarealet, f.eks. snerydning.

Vejdirektoratet finder i øvrigt grund til at bemærke, at en vejbestyrelse allerede under behandlingen af en ansøgning om gravetilladelse mv. bør sikre sig, at ansøgningen angiver projektet så nøjagtigt, at vejbestyrelsen kan tage stilling til, om overjordiske installationer er hensigtsmæssigt placeret. Placeringen af disse installationer skal godkendes af vejbestyrelsen i medfør af vejlovens § 102, stk. 1, og vejbestyrelsen skal foretage en vurdering af, om der skal gives tilladelse, og om tilladelsen skal være betinget af afmærkning.

En vejbestyrelse bør således ikke give tilladelser til anbringelse af faste genstande, jf. vejlovens § 102, stk. 1, uden at kende installationernes nøjagtige placering og udformning.

Vejdirektoratet den 15. januar 2002

Om flytning af ledninger i vejareal, der oprindeligt er nedlagt i privat areal

Vejdirektoratets brev af 15. februar 2002 (j.nr. A01-D0301-74)

I brev af 7. januar 2002 har Hørning Kommune anmodet om en udtalelse om, hvorvidt gæsteprincippet i vejlovens § 106 omfatter en situation, hvor et fordelingsskab skal flyttes fra et gangareal,

som var privat areal, da skabene blev placeret.

Af vejlovscirkulæret (cirkulære nr. 132 af 6. december 1985 om lov om offentlige veje) fremgår under pkt. 55, at "§ 106 omfatter alene ledninger placeret i offentlige vejes areal, men ikke ledninger der er lovligt placeret på privat grund. Disse må derfor erstattes af vejbestyrelsen, hvis et anlægsarbejde på arealet nødvendiggør flytning af ledningerne."

Det er Vejdirektoratets opfattelse, at det i den forbindelse er afgørende, hvilken status det pågældende areal havde, da led-

ningerne og i dette tilfælde fordelingsskabene blev placeret i arealet. § 106 finder således ikke anvendelse, hvis ledningerne oprindeligt er placeret lovligt på privat grund, uanset at det pågældende areal senere erhverves af en vejbestyrelse og herefter bliver vejareal.

Vejdirektoratet, den 15. januar 2002